

Arrest

nr. 145 616 van 19 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GOOSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 17 januari 2013 het Rijk binnen en diende op 18 januari 2013 een asielaanvraag in. Op 27 november 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Somalisch staatsburger van de Sheikhal-clan. U bent geboren en getogen in het dorp Hoosingow (district Badhaadhe, provincie Lower Juba). Uw ouders zijn overleden. U woonde in Hoosingow bij uw zus en haar man. Uw broer is al jaren spoorloos.

Op 1 april 2012 kwamen er zes mannen van Al-Shabaab naar uw huis. Ze eisten dat u met een Al-Shabaab-lid zou trouwen. Uw schoonbroer was hiertegen omdat Al-Shabaab de traditionele manier van om uw hand te vragen niet volgden en omdat hij geen informatie kreeg over de man met wie u zou

moeten trouwen. Toen hij deze opmerkingen maakte, sloegen de mannen van Al-Shabaab hem met de achterkant van hun wapen. Ze zeiden dat ze u de volgende week zouden komen halen om te trouwen.

Diezelfde avond hebt u Hoosingow verlaten. U reisde naar uw oom in Mogadishu, die uw reis regelde. Eind april 2014 reisde u vanuit Mogadishu naar Turkije en verder naar Griekenland. U verbleef ongeveer een half jaar in Griekenland omdat u geen geld had om verder te reizen. Op 17 januari 2013 reisde u vanuit Griekenland naar België. De dag erna vroeg u asiel aan.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een gefaxte versie van uw Somalische geboorteakte, afgegeven op 25 augustus 1991 en een attest van nationaliteit dat op 10 september 2014 door de Somalische ambassade in Brussel afgegeven werd.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er moet immers vastgesteld worden dat er ernstige geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw bewering dat u de Somalische nationaliteit heeft en bij uw bewering dat u heel uw leven in het dorp Hoosingow gewoond hebt. Zo blijkt namelijk dat uw kennis over het dorp Hoosingow te wensen over laat. Gevraagd om uw dorp te beschrijven, zegt u wel dat er twee waterputten zijn, een moskee, en dat er bomen zijn die 'qora' heten en dat de wegen er niet geasfalteerd zijn. De grond zou er van wit zand zijn (CGVS, p. 4). Deze informatie is echter niet dermate gedetailleerd ze uw herkomst uit dit dorp zou kunnen aantonen. Wanneer gevraagd wordt of er een school is in Hoosingow, beweert u van niet (CGVS, p. 3), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er wel een school in Hoosingow is. Dat u dat niet weet, terwijl u verklaart dat u heel uw leven in Hoosingow gewoond hebt en dat het bovendien een heel klein dorp is waar iedereen elkaar kent (CGVS, p. 7, p. 4, p. 14), maakt het niet geloofwaardig dat u in Hoosingow woonde. Dat u evenmin kan aanduiden of er in de dorpen in de omgeving van Hoosingow scholen zijn of niet (CGVS, p. 3), draagt bij aan deze ongeloofwaardigheid.

Daarbij komt dat u, gevraagd naar een meer precieze aanduiding van waar u in Hoosingow gewoond hebt, u die niet kan geven. U zegt dat er niet veel gebouwen zijn en dat de plaatsen er geen naam hebben. Iedereen zou elkaar kennen en bijgevolg ook weten waar iedereen woont (CGVS, p. 4). Dat u echter geen informatie kan geven aan welke kant van het dorp u woonde bijvoorbeeld, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering er gewoond te hebben aan. Ook kent u de naam Abdollahi Abdi Mahad niet (CGVS, p. 7), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit één van de dorpsouderen van Hoosingow is.

Gevraagd naar dorpen in de omgeving van Hoosingow, noemt u enkele namen, die echter niet terug te vinden zijn in de informatie waarover het CGVS beschikt. Bijgevolg kan ook daaruit niet zomaar afgeleid worden dat u bekend bent met de omgeving van Hoosingow. Wanneer u gevraagd wordt naar de plaatsen Dad Gumbi en Camor Gila, moet u toegeven dat u deze niet kent (CGVS, p. 5, p. 6). Nochtans liggen deze twee plaatsen in de onmiddellijke omgeving van Hoosingow, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Wanneer u opnieuw gevraagd wordt naar dorpen die in de buurt liggen van Hoosingow, kan u enkel de namen noemen die u reeds eerder aanhaalde, zelfs wanneer u expliciet gevraagd werd naar dorpen die u niet eerder noemde (CGVS, p. 6). Gevraagd naar andere plaatsen waar wegen naartoe gaan vanuit Hoosingow, zegt u aanvankelijk dat er wel wegen zijn, maar dat u niet weet naar waar (CGVS, p. 5). Ook dat is echter kennis die verwacht mag worden van iemand die haar hele leven in Hoosingow beweert te hebben doorgebracht. Daarna noemt u wel Deg Ilma, Luboye-Kenya, en Doble (CGVS, p. 5). Deze laatste twee blijken op de grens met Kenia gelegen te zijn. Ook één van de andere plaatsen die u bij naam noemt, Amume, blijkt op de Keniaanse grens gelegen te zijn. Dat u wel deze plaatsen op de Keniaanse grens kent, maar niet de plaatsen die veel dichterbij Hoosingow liggen, tast niet alleen de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Hoosingow woonde aan, maar doet tevens vermoeden dat u in Kenia woonde.

Gevraagd naar de districten van de provincie Lower Juba (ook Juba Hoose genoemd), somt u de volgende namen op: Badhaadhe, Afmadow, Xagar en Kismayo, zonder er evenwel bij te vermelden dat het district Afmadow en Xagar hetzelfde zijn (CGVS, p. 6), wat op een ingestudeerd karakter van deze kennis wijst. Dat u voorts beweert dat Afmadow ten zuiden van Hoosingow ligt, en dit volhoudt zelfs

nadat u geconfronteerd wordt met de informatie van het CGVS waaruit blijkt dat Afmadow ten noorden van Hoosingow ligt (CGVS, p. 6), wijst er opnieuw op dat u niet werkelijk van Hoosingow afkomstig bent. Nog blijkt dat u niet weet welke provincies er aan de provincie Lower Juba grenzen (CGVS, p. 6), terwijl Lower Juba, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, grenst aan de provincies Gedo en Middle Juba. Nog beweert u dat de plaats Dadhaab, bekend om zijn vluchtelingenkamp, in Somalië ligt (CGVS, p. 6), terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat Dadhaab in Kenia gelegen is. Nog stelt u dat Hoosingow zo'n 18 kilometer van de Keniaanse grens verwijderd is, terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat de afstand van Hoosingow tot aan de Keniaanse grens ongeveer 30 kilometer bedraagt. Ook deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering van Hoosingow afkomstig te zijn.

Naast uw gebrekkige geografische kennis van Hoosingow en omstreken, kan ook uw kennis over de clans die in Hoosingow leven niet overtuigen. U verklaart dat de Sheikhal-clan, uw eigen clan, dominant is in Hoosingow (CGVS, p. 7). Wanneer u naar subclans van de Sheikhaal-clan gevraagd wordt, stelt u dat Lobogay, Gendershi, Aw Qudhub, Tesiru en Al Hassan de enige subclans van Sheikhaal zijn (CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er veel meer subclans van de Sheikhaal zijn, zoals Jaziira, Qallu, Teedan, Abiib, enzovoort. Nog stelt u dat de Sheikhaal deel uitmaken van de grotere Hawiye-clan (CGVS, p. 7). Uit publieke informatie blijkt echter dat deze opvattingen zeker niet door alle Sheikhaal-subclans gedeeld wordt. Integendeel, de subclan Aw Qudhub zou de notie dat de Sheikhaal van de Hawiye afstammen volledig verwerpen. Dat u dat niet weet, terwijl u zelf deel uitmaakt van deze subclan (CGVS, p. 8), is op zijn minst bevreemdend. Voorts duidt u Baadeade, Abgal, Habergidir en Morsade correct aan als subclans van de Hawiye. U zegt echter ook dat de Ajyr een subclan zijn van de Hawiye, terwijl uit de publieke informatie blijkt dat deze clan een subclan is van Habergidir, die op zijn beurt tot de Hawiye hoort. Dat u deze clan foutieflijk aanduidt als een subclan van de Hawiye op het niveau van de reeds genoemde clans, toont uw gebrekkige kennis van het Somalische clansysteem aan. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele subclan van Ogaden kent, een clan die volgens uw beweringen nochtans ook in Hoosingow woont (CGVS, p. 7, p. 8). Dat doet opnieuw twifelen aan uw bewering dat u een Somalisch staatsburger bent die in altijd in Hoosingow zou gewoond hebben, gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven.

Nog blijkt dat u niet goed op de hoogte bent van de gebeurtenissen die zich in de maanden voor uw vertrek uit Hoosingow afgespeeld hebben. Wanneer u gevraagd wordt om hierover te vertellen, zegt u dat Al-Shabaab er aanwezig was. U zegt dat er niets was (CGVS, p. 9). Pas wanneer u opnieuw geconfronteerd wordt met het feit dat er in de maanden voorafgaand aan uw vertrek verschillende hevige gevechten geweest zijn in Hoosingow, beaamt u dat. U zegt dat Al-Shabaab veel vocht en dat de islamitische rechtbanken er zijn geweest (CGVS, p. 9). Dat u evenwel niet meer informatie over de recente gevechten kan geven, maar wel wil vertellen over de islamitische rechtbanken, doet vermoeden dat u wel gestudeerd hebt op de geschiedenis van uw regio, maar daarbij hebt nagelaten de recente gebeurtenissen in uw studie op te nemen. Wanneer meer concreet gevraagd wordt naar wat er gebeurde in december 2011, enkele maanden voor uw beweerde vertrek, zegt u dat er een aanslag was en dat er problemen met Ethiopische troepen waren (CGVS, p. 9), zonder evenwel meer details te geven. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er meermaals luchtaanvallen en zware gevechten zijn geweest eind 2011 – begin 2012. In december 2011 voerden de Keniaanse – niet de Ethiopische- troepen twee luchtaanvallen op Hoosingow uit, één op de rand van het dorp en één op het dorp zelf. Vijftien burgers kwamen daarbij om het leven, en meer dan twintig mensen raakten gewond. Dat u daarover niet meer informatie kan geven dan de vaststelling 'dat er aanvallen waren', maakt uw bewering dat u in die periode in Hoosingow onaannemelijk. Wanneer u verteld wordt dat de Keniaanse troepen in december 2011 een kamp van Al-Shabaab aanvielen, en wanneer daarbij gevraagd wordt om meer te vertellen, zegt u dat u de kalender niet kent, maar dat u wel weet dat er gevechten waren om Al-Shabaab te verdrijven (CGVS, p. 9). Dat dat de enige informatie is die u over deze aanvallen kan geven, terwijl Hoosingow er zwaar onder geleden heeft, tast de geloofwaardigheid van uw bewering in Hoosingow te hebben gewoond eens te meer aan.

Wanneer nog gevraagd wordt wanneer Al-Shabaab verdreven is uit uw dorp, zegt u dat Al-Shabaab in 2012 verdreven is (CGVS, p. 10). Verschillende keren beantwoordt u de vraag wanneer in 2012 Al-Shabaab verdreven zou zijn niet. Uiteindelijk denkt u dat het in februari 2012 was. Toen zouden verschillende leiders van Al-Shabaab gedood zijn, waardoor de macht van Al-Shabaab afnam (CGVS, p. 9-10). U kan echter geen enkele omgekomen Al-Shabaab leider bij naam noemen (CGVS, p. 10). Ook dat doet weer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Hoosingow was. Gevraagd wat u weet over de gevechten van februari 2012, weet u niet meer te vertellen dan dat zowel Al-Shabaab als de Keniaanse troepen erbij betrokken waren (CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt

wie van beide de andere aanviel, zegt u opnieuw dat deze twee partijen elkaar bekampten, zonder aan te duiden wie de gevechten geïnitieerd had (CGVS, p. 10). Opnieuw dezelfde vraag gesteld, zegt u uiteindelijk dat Al-Shabaab de Keniaanse troepen aanviel, omdat zij gekomen waren met de bedoeling Al-Shabaab te verdrijven (CGVS, p. 10). Opnieuw moet gesteld worden dat uw kennis over de gevechten erg oppervlakkig is.

Gevraagd wanneer Al-Shabaab getracht heeft de macht terug over te nemen, zegt u dat ze nog steeds daar zijn en wel wat geprobeerd hebben (CGVS, p. 10). Wanneer gesteld wordt dat er begin april, een paar weken voor uw vertrek van 28 april 2012 (verklaring DVZ, punt 36), opnieuw veel gevechten werd in Hoosingow, zegt u dat Al-Shabaab wel probeerde aan de macht te komen maar dat de Keniaanse troepen daar waren. Opnieuw geeft u geen specifiekere informatie waaruit afgeleid zou kunnen worden dat u effectief aanwezig was in Hoosingow op dat moment (CGVS, p. 10). Wanneer wordt opgemerkt dat één van deze gevechten begin april zo'n zeven uur lang aanhield, en dat u daarvan iets moet hebben gemerkt of gehoord, zegt u dat u begin april vertrokken bent en niets gezien heeft in de periode voor uw vertrek, dat er niets was (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat u eind april uit Hoosingow vertrok (verklaring DVZ, punt 36), ontkent u simpelweg dat u dat gezegd hebt (CGVS, p. 11). Gezien u schijnt te beseffen dat het onmogelijk is dat u in Hoosingow zou zijn geweest en niets weet te vertellen over de incidenten van begin april, ziet u zich genoodzaakt uw verklaringen aan te passen, zonder evenwel de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p. 11). Ook dat draagt bij tot de teloorgang van de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer nog wordt opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt verschillende incidenten plaatsvonden in die periode, en niet 'niets', zoals u beweert (CGVS, p. 11). Herhaalt u simpelweg dat u niet gezegd hebt dat u eind april bent vertrokken en zegt u dat op 1 april vertrokken bent (CGVS, p. 11), zonder evenwel uit te klaren waarom u nauwelijks iets over de incidenten van de hieraan voorafgaande maanden weet te vertellen.

Bovendien lijken uw antwoorden allerm minst te komen vanuit uw persoonlijke ervaringen. Ze hebben veeleer een ingestudeerd karakter. Hoewel uw dorp meermaals doelwit werd van luchtaanvallen en gevechten, en hoewel er tientallen doden en gewonden vielen, hoewel er mensen op de vlucht sloegen naar aanleiding van deze incidenten, vertelt u hier niets over (CGVS, p. 9-11). Wanneer u werkelijk aanwezig was in Hoosingow in die periode, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u vanuit uw persoonlijke beleving over deze incidenten zou hebben gesproken en dus de impact ervan op uw dagelijks leven en op uw dorpsgenoten minstens zou hebben ter sprake gebracht. Dat u daar niet over rept, tast eens te meer de bewering dat u in Hoosingow woonde aan.

Nog wordt de geloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit en uw herkomst uit Hoosingow op de helling gezet door uw foutieve verklaringen over Ahmed Madobe bijvoorbeeld. U stelt dat Ahmed Madobe de leider was van Al-Shabaab. Later zou hij zich bij de overheid aangesloten hebben (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat Ahmed Madobe de leider was van Raskamboni en niet van Al-Shabaab, stelt u dat Ahmed Madobe inderdaad de troepen van Raskamboni leidde, maar dat hij ook actief was bij Al-Shabaab (CGVS, p. 10). Deze verklaring is echter strijdig met de beschikbare informatie over Ahmed Madobe, waaruit blijkt dat deze persoon altijd een tegenstander is geweest van Al-Shabaab, ook nadat Raskamboni gesplitst werd en de factieleider van de andere factie, Hassan al-Turki, zich achter de gelederen van Al-Shabaab schaarde. Nog verklaart u dat Barre Aden Shire (Hiirale) niet de leider was van de "Isbahaysiga" (CGVS, p. 11), waarmee u wellicht de Isbahaysiga Dooxada Jubba, de Juba Valley Alliance, bedoelt. Dat is strijdig met de informatie die op het CGVS beschikbaar is, waaruit blijkt dat hij wel de chairman van deze alliantie was. Dat u zich in dergelijke zaken vergist, wijst er eens te meer op dat u niet opgegroeid bent in Somalië en niet de Somalische nationaliteit heeft en dat uw kennis over de Somalische politieke ontwikkelingen wellicht ingestudeerd is.

Omwille van alle bovenstaande redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u de Somalische nationaliteit heeft en dat u altijd in Hoosingow gewoond hebt. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De faxafdruk van uw geboorteakte heeft nauwelijks bewijskracht, gezien er al jaren geen centrale autoriteit is in Somalië die documenten uitgeeft. Bovendien is het door wijdverbreide corruptie niet moeilijk om Somalische documenten te laten namaken. Het stuk dat u neerlegt is bovendien een faxafdruk waarvan de authenticiteit onmogelijk te verifiëren is. Daarbij komt dat er vormelijke fouten in het document staan, die de geringe bewijskracht ervan nog verder ondermijnen. Zo staat er in het Arabische schrift op de voorkant en op de Engelstalige achterkant dat u om 12u43 geboren bent, terwijl er op in het Somalische deel van de voorkant staat dat u om 12u00 geboren bent. U weet deze ongerijmdheid niet uit te klaren (CGVS, p. 12). Wat betreft het nationaliteitsbewijs van de Somalische ambassade in Brussel, moet in eerste instantie opgemerkt worden dat gezien het gebrek aan archief, de ambassade zich niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn. Nog blijkt uit de

informatie van het CGVS dat de eerste raadgever van de Somalische ambassade in Brussel, door wie uw document ondertekend werd, stelde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al woont hij/zij in Djibouti, Ethiopië,...) wordt beschouwd als Somaliër. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het feit dat u deze summiere herkomstcheck op de ambassade blijkbaar doorstaan heeft, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat u op het CGVS onvoldoende kennis over de geografie, de socio-politieke ontwikkelingen en de geschiedenis van uw regio bleek te hebben om aannemelijk te kunnen maken dat u de Somalische nationaliteit hebt.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit het gegeven dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u Somalische nationaliteit heeft en evenmin aan uw bewering dat u heel uw leven in Hoosingow gewoond hebt, volgt dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de vervolgingsfeiten die u in 2012 in Hoosingow zou hebben meegemaakt.

Volledigheidshalve moet evenwel opgemerkt worden dat ook uw verklaringen over deze gebeurtenissen niet aannemelijk zijn. Zo is het weinig aannemelijk dat Al-Shabaab enkele dagen voordat ze zouden trachten de macht in Hoosingow opnieuw te veroveren, zich zouden bezig houden met het vinden van echtgenotes voor hun leden (CGVS, p. 13). Daarbij komt dat, indien Al-Shabaab werkelijk hun zinnen op u zouden hebben gezet zoals u beweert (CGVS, p. 17), er verwacht mag worden dat zij u meteen uit uw huis zouden hebben meegenomen, in plaats van u tot de volgende week de tijd te geven te ontsnappen (CGVS, p. 14). In dat licht kan evenzeer verwacht worden dat Al-Shabaab niet de moeite zou nemen om uw schoonbroer om uw hand te vragen, gezien zij volgens u toch niet volgens de tradities over het huwelijk onderhandelden (CGVS, p. 14). Nog is het weinig aannemelijk dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde niet te weten wie u dwong te trouwen (vragenlijst CGVS, p. 5), terwijl u bij het CGVS wel de naam kan noemen met wie u moest trouwen (CGVS, p. 14). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u bang was en dat u niet wist hoe deze naam uit te spreken (CGVS, p. 14). Dat antwoord is onvoldoende om de aangehaalde incoherentie uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt zo nog verder ondermijnd. Ook het feit dat u meent dat 1 april 2012, de dag waarop uw problemen begonnen, een zaterdag was (CGVS, p. 16), terwijl het in werkelijkheid een zondag was, mag verbazen. Immers, indien u werkelijk op één dag problemen zou hebben gekregen met Al-Shabaab en indien u zich werkelijk daardoor gedwongen zag op stel en sprong uw huis en familie achter te laten, mag verwacht worden dat u zou weten welke dag van de week dit was. Verder is het feit dat uw schoonbroer en uw zus besloten dat u dadelijk naar uw oom in Mogadishu moest vertrekken weinig aannemelijk. Gezien het belang dat uw schoonbroer hechtte aan de tradities en de clan (CGVS, p. 14-15), mag men immers verwachten dat hij eerst hulp zou hebben gezocht bij één van de clanouderen. Dat hij dat niet deed (CGVS, p. 15), vermindert de aannemelijkheid van uw asielrelaas opnieuw.

Al bij al moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u de Somalische nationaliteit te hebben, en evenmin dat u heel uw leven in Hoosingow gewoond hebt. Ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten kan geen geloof gehecht worden. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet toegekend worden. Uit de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit en herkomst moet eveneens afgeleid worden dat u geen aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, gezien u het CGVS in het ongewisse laat over uw werkelijke herkomst. Kortom, met uw bedrieglijke verklaringen over uw nationaliteit en herkomst, maakt u het voor het CGVS onmogelijk om uw eventuele nood aan internationale bescherming te bepalen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (*Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de *“schending van de motiveringsplicht en schending van de zorgvuldigheidsplicht”*, in een tweede middel op de *“volheid van rechtsmacht – wel status vluchteling of subsidiaire beschermingsstatus aan de orde”* en in een derde middel op de *“schending van de motiveringsplicht en schending van de zorgvuldigheidsplicht”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.5. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoekster te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit zij bezit, of zij er meerdere heeft dan wel of zij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoekster verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

2.6. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.7. Aangezien verzoekster verklaart op 25 augustus 1991 geboren te zijn in Hoosingow en heel haar leven daar gewoond te hebben tot haar vertrek in april 2012, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat ze opgegroeid is en meer dan twintig jaar in Hoosingow, Somalië heeft gewoond. Verzoekster is drie jaar naar school gegaan en verklaart te kunnen lezen en schrijven (vragenlijst 2.10.a), waarbij zij ter gehoor aanvult *“ik ben niet naar school geweest, ik ben wel naar de Koran les gegaan”* en dat ze *“buiten Somalisch kan ik niets schrijven”* (gehoor p. 3). Hoe dan ook heeft verzoekster een opleiding gehad. Verzoeksters familie *“had dieren en verkocht die”* en haar oom in Mogadishu *“hij heeft een kleine fabriek die mais enzo doet, en ander voedsel”* (gehoor p. 17) zodat zij alleszins uit een welgestelde familie kwam. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster herinneringen heeft aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en ze dit nauwgezet kan toelichten.

Het is in het licht van de objectieve informatie dan ook niet ernstig dat verzoekster niet weet dat er een school is in Hoosingow, dat ze de naam van de dorpsoudste niet kent, dat ze bepaalde dorpen in de onmiddellijke omgeving niet herkent wanneer deze haar voorgelezen worden, dat ze stelt dat Dadhaab in Somalië ligt, dat ze niet weet dat haar eigen subclan Aw Qudhub afwijst dat de Sheilhaal van de Hawiye zouden afstammen, dat ze de *air force raid* in december 2011 niet spontaan kan toelichten en initieel zelfs stelt dat *“nee er was geen”* en dat het Ethiopische troepen waren (gehoor p. 9), dat ze geen enkele omgekomen Al Shabaab leider bij naam kent en, nog daargelaten dat uit een letterlijke lezing van het gehoor (gehoor p. 11) niet kan blijken dat ze Barre Aden Sherre verkeerd heeft gesitueerd, dat ze Ahmed Madobe compleet verkeerd situeert.

Waar verzoekster inzake Dad Gumbi nog stelt dat *“zelfs Google Maps deze plaats niet kent”*, blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde map dat deze plaats op 2 à 3 kilometer van Hoosingow ligt. Uit deze map blijkt eveneens dat Camor Gila, op ongeveer 10 kilometer van Hoosingow ligt, zodat deze plaats wel degelijk bestaat. Voor zover verzoekster nog verwijst naar Kamoor Jila, komt dit fonetisch overeen met Camor Gila, zodat de mondelinge vraagstelling geen verschil zou hebben uitgemaakt waar verzoekster stelt dit niet te kennen (gehoor p. 6).

Zelfs indien per hypothese zou aangenomen worden dat verzoekster inderdaad op 1 april 2012 vertrok, wat volkomen tegenstrijdig is aan haar initiële verklaringen op de DVZ zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht, dan nog dient vastgesteld te worden dat ze nadien diverse malen contact had met haar familie aangezien zij haar het verder vervolg van de bezoeken van Al Shabaab geschetst hebben (gehoor p. 14), zodat niet geloofwaardig is dat haar familie haar niet zou ingelicht hebben over de zware gevechten in april, temeer de betrokkenheid van AMISOM en de resulterende vluchtelingenstromen. Bovendien kan doorheen haar verklaringen inzake de sociopolitieke situatie blijken dat verzoekster zich beperkt tot het geven van ontwijkende, nietszeggende antwoorden die verder borduren op hetgeen de dossierbeheerder aanhaalt (gehoor p. 9-10), waaruit enkel kan blijken dat verzoekster met intellectuele handigheid haar complete onwetendheid ter zake poogt te camoufleren.

2.8. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag. Waar *“verzoekster aangaf dat er twee waterputten en een moskee zijn, dat er bomen zijn die “qora” heten, dat de wegen er niet geasfalteerd zijn en dat de grond er van wit zand is”*, vermogen dergelijke eenvoudige algemeenheden, voor zover *überhaupt* waarachtig, *quod non demonstrandum*, niet aan te tonen dat verzoekster van Hoosingow afkomstig zou zijn, laat staan dat ze de talrijke onwetendheden en foutieve stellingen zouden kunnen compenseren. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige foutieve beweringen, onwetendheden, vaagheden en omissies raken echter de kern van het relaas en zijn pertinent. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielaanvraag op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

2.9. De Raad herhaalt dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoekster van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in

Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Zoals reeds eerder aangehaald werd reeds vastgesteld dat verzoekster niet de Somalische nationaliteit of herkomst geniet. Daarenboven houdt het spreken van een bepaalde taal of dialect niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in het desbetreffende land of regio. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht.

2.10. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat verzoekster bekend is met Somalië.

2.10.1. Verzoekster legt een originele Declaration of Nationality voor, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel. De aan het administratief dossier toegevoegde "COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014" steunt op onderzoek door Cedoca in 2012 "naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.". Hieruit kan blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikten aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een andere nationaliteit bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend.

Het neergelegde stuk geeft daarenboven niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Ten slotte geeft de ambtenaar van de ambassade zelf toe niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken zodat de uitreiking van identiteitsdocumenten niet is gebeurd op basis van dergelijke objectieve gegevens. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen, noch het land waarvan ze de nationaliteit had bij haar aankomst in België.

2.10.2. Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI: "Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.", zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.10.3. Wat de neergelegde geboorteakte betreft, blijkt uit de COI FOCUS SOMALIË “*Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*” van 1 april 2014 dat er nog steeds geen erkende bevoegde burgerlijke autoriteit is in Somalië om documenten van burgerlijke stand af te leveren, dat sinds de start van de burgeroorlog in 1990 de meeste archieven werden vernietigd en dat de weinige archieven die niet zijn vernield, nu in handen zijn van individuen of om een andere reden niet terug te vinden zijn en dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Daarenboven bekleedt Somalië in 2013, samen met Noord-Korea en Afghanistan de laatste plaats in de Corruption Perceptions Index en voert Somalië in 2013 nog steeds en sinds 2008, de Failed States Index aan. Indien het feit dat documenten worden voorgelegd uit een land met vele (ver)vals(t)e documenten in omloop, niet automatisch inhoudt dat de voorgelegde documenten vals zijn, dan dienen individuele neergelegde documenten met gepaste voorzichtigheid te worden beoordeeld, minstens dienen de oorsprong en de waarachtigheid van de stukken nauwkeurig te worden toegelicht. Dienaangaande werd reeds door de commissaris-generaal vastgesteld dat het document ernstige inhoudelijke discrepanties bevat en dat het daarenboven enkel een faxkopie betrof, waarbij deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knippen plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.11. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke verblijfssituatie voor haar komst naar België, laat ze vrijwillig na haar eventuele nood aan internationale bescherming aan te tonen. De commissaris-generaal kon in deze dan vaststellen dat aangezien verzoeksters herkomst uit Hoosingow niet geloofwaardig is, haar Somalische nationaliteit evenmin kan worden aangenomen.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.14. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt haar asielrelaas niet geloofwaardig nu haar nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en zij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.16. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

2.17. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK